

риба и да излѣгвашъ моитѣ рибари? Ако до утрѣ не ми отговоришъ на тия въпроси: колко е дължината отъ земята до небето, колко струвамъ азъ и какво мисля, — ще ти взема главата.

Върналъ се търговецътъ у дома си, мислилъ, мислилъ и нищо не измислилъ. Дохожда въ това врѣме при него слугата и го запитва, защо е толкозъ нажаленъ. Разказва търговецътъ всичко, а слугата му се изсмѣлъ.

— Че по-лесно отъ това има ли? Слушай какво ще ти кажа, па се не бой! И слугата дълго, дълго шепналъ на ухото на търговеца.

Слѣдъ това търговецътъ става бърже, обръсва си брадата и мустацитѣ, взема подъ дрехата си едно голѣмо кълбо нищелки и се явява прѣдъ царя.

— Царю, ида да ви отговоря на въпроситѣ.

— Добрѣ, отговорилъ царътъ. Кажи ми колко струвамъ азъ?

— Царю, Исуса Христа го продадоха за 30 сребърника, а ти да сторишъ, да сторишъ около 28.

— Ами колко е дължината отъ земята до небето?

— Ето я, царю, и търговецътъ му подава кълбото съ нищелкитѣ, ако не вѣрвашъ, измѣри я.

— Ами какво мисля азъ?

— Вий, царю, сега мислите да ли е този вчерашния търговецъ, или други. . . .

Царътъ се разсмѣлъ отъ отговоритѣ, простилъ търговеца и го нагостилъ съ още по-хубава риба“.